

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Martina Lachmanna a soudců Jana Ferneckého a Martina Bobáka ve věcech

žalobce: **Global Partner Péče, z.ú.**, IČO: 09903046
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobách proti usnesení žalovaného ze dne 25. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/101301-261,
a usnesení z 6. 5. 2025, č. j. MPSV-2023/144071-261/1

takto:

- I. Usnesení žalovaného ze dne 25. 4. 2024, č. j. MPSV-2024/101301-261, jakož i usnesení žalovaného ze dne 6. 5. 2025, č. j. MPSV-2023/144071-261/1, se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku v celkové výši 6 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce opakovaně žádá o podporu z dotačního programu v oblasti poskytování sociálních služeb s nadregionální či celostátní působností. O dotaci žádal již pro r. 2023 a také později pro r. 2024.
2. Žalobce nejprve dne 28. 2. 2023 podal žádost o poskytnutí dotace pro r. 2023. Vycházel z toho, že poskytuje sociální služby nadregionálního charakteru, neboť zavedl inovativní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

prvky péče v podobě systému Omaha. Fungování systému popsal v příloze své žádosti o dotaci. K dotaci však nebyl navržen, což se posléze potvrdilo vydáním usnesení z 16. 8. 2023, č. j. MPSV-2023/144071-261 (první rozhodnutí 2023), kterým bylo řízení o dotaci zastaveno. Podle žalovaného nesplňoval žalobce podmínky pro získání dotace. Uvedené rozhodnutí ovšem zrušil zdejší soud rozsudkem z 13. 5. 2024, č. j. 14 A 148/2023 - 47, z důvodu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů; žalovaný se dle něj náležitě nevypořádal s argumentací žalobce v žádosti o dotaci a nedostatečně tak vyhodnotil nadregionální potenciál systému Omaha. Žalovaný ve věci znovu rozhodl až 6. 5. 2025 v záhlaví specifikovaným usnesením (též jako napadené rozhodnutí 2023). Řízení podle § 14j odst. 4 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), znovu zastavil s tím, že ani po opětovném posouzení neshledal nadregionální využitelnost tvrzené inovace. Žalobce tak dle něj není oprávněným žadatelem. Proti tomuto postupu se žalobce znovu bránil žalobou, jež byla původně u zdejšího soudu vedena pod sp. zn. 17 A 79/2025.

3. V mezidobí, dne 17. 1. 2024, dále žalobce požádal o dotaci v dotačním programu v oblasti poskytování sociálních služeb s nadregionální či celostátní působností pro r. 2024 (žádost se týkala části sociálních služeb, ve vztahu k nimž žádal o dotaci v r. 2023, konkrétně čtyř). Dne 25. 4. 2024 vydal žalovaný usnesení (dále jako napadené rozhodnutí 2024), kterým podle § 14j odst. 4 písm. d) rozpočtových pravidel řízení o žádosti žalobce zastavil. Vysvětlil, že podmínky byly stanoveny v dotační výzvě a v Metodice dotačního titulu pro r. 2024 (Metodika 2024). Podpora byla v r. 2024 zaměřena na dva základní okruhy: I. vyjmenované služby nadregionálního či celostátního charakteru a II. další sociální služby, které tyto podmínky nesplňují, avšak byly z takového dotačního titulu financovány v letech 2022 nebo 2023. Žádost žalobce nesplňovala ani jednu z těchto podmínek, byla tedy v rozporu s věcným zaměřením výzvy, pročež žalovaný řízení o žádosti zastavil.
4. Vzhledem k tomu, že obě věci spolu skutkově a právně souvisí (r. 2024 je podmíněn přiznáním dotace pro r. 2023; viz níže), soud tyto žaloby spojil ke společnému projednání a rozhodnutí, a to k nynější spisové značce, pod níž napadla žaloba dříve. Soud dále společně shrnuje podání stran v obou věcech, přičemž je řadí způsobem odpovídajícím vývoji celého případu.

II. Obsah žalob

5. Ve vztahu k opětovnému zastavení řízení ve věci podpory pro r. 2023 žalobce namítal, že žalovaný nedodržel závazný právní názor soudu vyslovený ve zrušujícím rozsudku. Neprovedl totiž konkrétní posouzení tvrzení žalobce o nadregionálním potenciálu systému Omaha dle hodnotících kritérií uvedených v Metodice dotačního titulu pro r. 2023 (Metodika 2023). Namísto hodnocení, zda inovativní prvky péče mají nadregionální využitelnost, žalovaný směřuje toto kritérium s požadavkem na nadregionální působnost samotné služby, čímž popírá rozdíl mezi jednotlivými kritérii nadregionality a vykládá třetí kritérium nadregionality v rozporu s jeho smyslem. Hodnocení žalovaného se soustředí na aktuální rozsah projektu a počet klientů, což není rozhodné pro posouzení potenciálu inovace. Žalovaný zcela ignoroval povinnost hodnotit využitelnost inovativních prvků jinými poskytovateli a způsob zajištění jejich otevřeného přístupu, jak vyžaduje Metodika 2023. Závěr, že inovace se vztahuje pouze k vlastní službě žalobce, je proto nesprávný a odporuje Metodice 2023 i závaznému právnímu názoru soudu. Namísto posouzení nadregionálního potenciálu inovativních prvků péče dle taxativně vymezených kritérií

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

žalovaný hodnotil skutečnosti, které Metodika 2023 nestanoví, a svévolně rozšířil požadavky na obsah žádosti až v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Argumentace žalovaného se soustředila na absenci strategie rozšíření systému Omaha, konkurenční prostředí či uživatelskou přívětivost softwaru, což nejsou kritéria uvedená v Metodice 2023. Hodnocení naopak postrádá odborné posouzení přínosu inovace pro systém financování sociálních služeb, přestože žalobce v žádosti podrobně popsal využitelnost inovace, licenční podmínky a dopady na transparentnost veřejného financování. Žalovaný nadto uvádí tendenční a nepodložené pochybnosti o inovativnosti systému Omaha, ignoruje jeho vědecký základ a dostupnost pro jiné poskytovatele.

6. Žalobce uzavřel, že žalovaný při hodnocení žádosti postupoval nejen v rozporu s Metodikou 2023, ale i se základními zásadami správního řízení, náležitě nezjistil stav věci a porušil i zásady dobré správy a rovného zacházení. Pokud by přitom jím uplatněná kritéria transparentně vymezil v dotačních podmínkách, mohl žalobce svou žádost přizpůsobit. Žalobce též stručně zpochybnil (ne)vypořádání splnění prvního kritéria nadregionality (územní rozsah poskytování služeb), neboť i to žalobce bezesbýtku splňuje. Napadené rozhodnutí žalovaného, kterým byla dotace odeprána, je proto nezákonné, porušuje právo žalobce na legitimní očekávání a zasahuje do jeho majetkových práv chráněných čl. 11 Listiny základních práv a svobod (Listina) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (Úmluva).
7. Pokud jde o r. 2024, ani zde žalobce se závěrem žalovaného nesouhlasil – ve své žalobě argumentoval, že nesplnění podmínek (konkrétně okruhu II) bylo způsobeno nezákonným rozhodnutím žalovaného ohledně žádosti o dotaci za r. 2023. Usnesení ve věci zastavení řízení o této žádosti z 16. 8. 2023 bylo pro nepřezkoumatelnost zrušeno rozsudkem 14 A 148/2023. V opačném případě by žalobce podmínku II. okruhu splňoval, neboť i v r. 2023 měly být stejné služby taktéž podpořeny (po vrácení věci soudem nebylo řízení o této žádosti dosud skončeno). Za neposkytnutí dotace v r. 2023 a v důsledku toho i v r. 2024 může jinými slovy sám žalovaný. Podle žalobce svým postupem žalovaný porušil základní zásady činnosti správních orgánů, nešetřil práva nabytá v dobré víře a oprávněné zájmy žalobce a založil nerovnost mezi žalobcem a ostatními žadateli. Žalobce finančně poškodil a zasáhl tak do jeho práva vlastnit majetek a práva na legitimní očekávání.
8. Žalobce navrhl zrušení obou napadených rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a repliky žalobce

9. Žalovaný k podpoře pro r. 2023 zdůraznil, že postupoval v souladu s přílohou č. 3 Metodiky 2023. Uvedl, že se s povahou systému Omaha vypořádal v intencích zrušujícího rozsudku, a to podle kritéria inovativních prvků péče s nadregionálním využitím, které žalobce zvolil pro prokázání nadregionality služby. Žalovaný posuzoval, zda má inovace nadregionální potenciál, tedy využitelnost jinými poskytovateli nebo zadavateli pro zkvalitnění plánování a financování sociálních služeb. Žalovaný uzavřel, že systém Omaha není přizpůsoben české legislativě a názvosloví, žalobce neuvedl podrobnosti o vývoji softwaru, není zřejmé, jak bude sbírat data před jeho dokončením. Projekt je totiž vázán na několik regionálních pracovišť s nízkou kapacitou klientů. Dále zdůraznil absenci strategie rozšíření systému mezi jiné poskytovatele či možnou neochotu poskytovatelů měnit zavedené postupy. Zmínil i přípravu vlastního systému MPSV. Zdůraznil, že postupoval zcela v souladu s Metodikou

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

2023, a podotkl, že body uvedené v příloze č. 3 této metodiky nejsou taxativním výčtem hodnotících kritérií, ale vodítkem pro popis inovace (obecná hodnotící kritéria vymezuje příloha č. 3 na str. 35 a dále v checklistu; je na žadateli, jakým způsobem jednotlivé body vysvětlí, aby těmto kritériím vyhověl). Pokud žadatel poskytne obecné či stručné informace, může být hodnocení negativní. Žalovaný odmítl, že by hodnotil splnění dotačních podmínek tendenčně a že by nehodnotil nadregionální potenciál systému Omaha. Územní působností jako takovou se ovšem podrobněji nezabýval. Žalovaný též odmítl tvrzení, že žalobci vznikl nárok na dotaci. Splnění podmínek ostatně ještě nezakládá nárok na dotaci, ten vzniká až rozhodnutím o jejím přiznání (žalovaný může i při splnění kritérií dotaci žadateli nepřiznat). Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

10. Ve vyjádření k r. 2024 žalovaný zdůraznil, že žalobce podmínku II. okruhu výzvy nesplňuje. Ani skutečnost, že původní rozhodnutí k r. 2023 bylo zdejším soudem zrušeno a o dřívější žádosti žalobce tak nebylo dosud rozhodnuto, nemění nic na tom, že žalobcem poskytované služby z uvedeného dotačního titulu v r. 2023 financovány nebyly. Současně je zřejmé, že žalobce nespadá ani do žádné specifikace poskytovaných služeb v rámci I. okruhu výzvy. Řízení tak bylo zastaveno v souladu se zákonem a žaloba by měla být zamítnuta.
11. V replice ohledně r. 2023 žalobce setrval na námitkách nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí 2023. Jeho odůvodnění již nelze „dovysvětlit“ v soudním řízení. Žalovaný neprovedl konkrétní a podrobné posouzení nadregionálního potenciálu projektu podle sedmi podbodů Metodiky 2023. Zároveň nesprávně aplikoval kritérium inovativnosti, když zaměnil „nadregionální potenciál“ za „aktuální nadregionální dosah“ a doplnil nové požadavky (strategie expanze, finanční model), které Metodika 2023 neobsahuje, čímž porušil zásadu zákonnosti a legitimního očekávání. Dále podotkl, že dle Metodiky 2023 se hodnotí novost v českém kontextu, nikoli stáří v zahraničí; zavádění osvědčených prvků ze zahraničí je přípustné. Žalovaný ignoroval skutečnosti uváděné žalobcem (open-source licence, memoranda s poskytovateli, agregovaná data pro MPSV). Žalovaný konečně zkreslil skutečnost, pokud jde o tvrzení, že open-source software „není zárukou rozšíření“, ačkoli Metodika záruku nepožaduje. Nesprávně redukoval rozsah zapojených regionů, ač žalobce doložil zapojení 9 krajů a Prahy, a zmínil překážku v podobě „vlastního systému JDZ“, přestože Metodika nestanoví podmínku kompatibility s interními informačními systémy.
12. Ve své replice k r. 2024 pak žalobce předeslal, že žalovaný nepřináší žádné nové skutečnosti, setrval tak na žalobní argumentaci. Připustil přitom, že fakticky skutečně financován nebyl a podmínku II. okruhu tak nesplňuje, nicméně toto nesplnění způsobil sám žalovaný; nyní se tak nemůže dovolávat nezpůsobilosti žalobce. Ten rovněž nemůže nést důsledky liknavosti žalovaného v rámci předchozího dotačního řízení, v němž ani do podání repliky nerozhodl. Pokud by přitom postupoval řádně, musel by žalobci dotaci v r. 2023 poskytnout.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloby byly podány včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žaloby přípustné, splňující nezbytné formální náležitosti. Napadená rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době jejich vydání a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl k závěru, že žaloby jsou **důvodné**.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

14. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. mimo ústní jednání, neboť účastníci řízení nařízení jednání nepožadovali. Soud neshledal ani potřebu provádět dokazování, ve věci bylo možné vyjít z obsahu správních spisů, jimiž se dle ustálené rozhodovací praxe samostatně nedokazuje. Žalobcem předložené podklady byly součástí správních spisů, popřípadě jsou soudu známy z vlastní rozhodovací činnosti (podklady z řízení sp. zn. 14 A 148/2023).
15. Předmětný spor souvisí se snahou žalobce domoci se dotací z dotačního programu žalovaného na podporu sociálních služeb pro r. 2023 a 2024. Ve vztahu k r. 2023 bylo řízení zastaveno z důvodu, že žalobce neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů – žalobce dle žalovaného nesplňuje podmínku poskytování služeb celostátního či nadregionálního charakteru. Podstatou této věci je především posoudit, zda nyní již žalovaný posoudil splnění této podmínky, konkrétně pak inovativnost systému Omaha z pohledu jeho nadregionálního využití, v souladu se závazným právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku.
16. Pokud jde o r. 2024, spornou je podmínka II. okruhu věcného zaměření podpory; naplnění I. okruhu se žalobce nedovolává. Tyto okruhy jsou přitom na sobě nezávislé, pro poskytnutí dotace postačí (za splnění dalších podmínek) naplnění jen jednoho z nich. Podmínky II. okruhu jsou vymezeny v části II. bodu 2 Metodiky 2024 a zní následovně: *Podpora sociálních služeb, které nespádají pod sociální služby s celostátním či nadnárodním charakterem uvedené v okruhu I., avšak byly z dotačního titulu MPSV na podporu služeb s celostátním či nadregionálním charakterem financovány v letech 2022 a/nebo 2023 (zajištění kontinuity a stability financování sociálních služeb).* Mezi stranami je nesporné, že sociální služby žalobce v daných letech z předmětného dotačního titulu fakticky financovány nebyly, žalobce se však, zjednodušeně řečeno, dovolává toho, že nebýt nezákonného postupu žalovaného, dotaci by v r. 2023 získal. Byl by tak financován a splňoval by předmětnou podmínku i pro r. 2024. Touto optikou se tak posouzení důvodnosti žaloby, vztahující se k r. 2024, odvíjí od důvodnosti žaloby stran získání dotace pro r. 2023.
17. Jestliže by přitom soud dospěl k závěru, že podmínky dotace v r. 2023 žalobce splňoval, je skutečně otázkou, zda by mohl i tak napadené rozhodnutí 2024 označit bez dalšího za souladné se zákonem. Žalobci by byla dotace odeprána, ač by potenciálně splňoval podmínky pro dotaci v r. 2023. Pak by soud za nynějšího stavu musel předpokládat, že by žalobce dotaci pro daný rok i získal. Jinými slovy by nemohl při soudním přezkumu vyloučit, že by v důsledku dotačními podmínkami nastavené souslednosti splňoval předmětnou dotační podmínku i v r. 2024 (pokud by dotaci pro r. 2023, byť zpětně, získal, bylo by nyní stěží udržitelné tvrdit, že v r. 2023 financován nebyl). V takovém případě by bylo namísto žalovanému případně vrátit obě věci s tím, aby se s nastalou situací a provázaností dotačních podmínek pro různé dotační programy vypořádal – aby posouzení dotačních podmínek (potažmo i přiznání dotace) na sebe navazovalo a aby bylo případně možné zohlednit potřebu zajištění kontinuity a stability financování sociálních služeb (jinak by se soudní ochrana ve vztahu k r. 2024 stala ryze iluzorní, neboť by žaloba musela být vždy zamítnuta, i kdyby byl žalobce se svou žalobou či dokonce s celou žádostí o dotaci ohledně r. 2023 později úspěšný). Ač by postup soudu nutně nemusel vést k přiznání dotace, je nutné brát v potaz, že soud neposuzuje nárok žalobce na dotaci, ale zákonnost napadených rozhodnutí. To vše tudíž znamená, že zákonnost rozhodnutí 2024 je podmíněna posouzením zákonnosti druhého rozhodnutí 2023. Je mezi nimi vztah podmíněnosti, ač nejde o podmíněnost danou zákonem, ale dotačními podmínkami, které jinak samostatné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

předpoklady podpory pro odlišné roky propojují (přiměřeně se tak musí uplatnit závěry rozsudku rozšířeného senátu NSS z 28. 1. 2025, č. j. 6 Afs 292/2018 - 39, č. 4668/2025 Sb. NSS).

18. Alfou a omegou této kauzy je proto posouzení, zda žalovaný řádně vyhodnotil splnění podmínek pro přiznání dotace pro r. 2023. Soud má přitom za to, že tomu tak je.
19. Nejprve však ve shodě se žalovaným předesílá, že podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel není na dotaci právní nárok. Nemá-li žadatel o dotaci právní nárok na její poskytnutí, nemůže její poskytnutí legitimně očekávat – nárok na poskytnutí dotace vzniká až rozhodnutím o poskytnutí dotace. Soud proto nyní neposuzuje nárok na dotaci (zásah do majetkových práv žalobce), ale dodržení požadavků řádného procesu (přiměřeně srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 - 46, č. 3324/2016 Sb. NSS).
20. Soud připomíná, že podle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel platí, že poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žadatel neodpovídá okruhu oprávněných žadatelů o dotaci uvedenému ve výzvě k podání žádosti. Pro určení okruhu oprávněných žadatelů je tak rozhodné jejich vymezení ve výzvě k podání žádosti (v tomto případě v příloze č. 3 Metodiky 2023). Platí přitom, že správní soudy nejsou oprávněny přezkoumávat obsah dotačních podmínek, a nemohou tak posuzovat ani vymezení okruhu oprávněných žadatelů, ledaže by některá z podmínek pro poskytnutí dotace byla zjevně neopodstatněná a nepřiměřená. Správní soudy zásadně přezkoumávají pouze dodržení nastavených podmínek. Podle judikatury musí být dotační podmínky vymezeny jednoznačně, určité a srozumitelně, nikoli excesivně či svévolně. Taková nesmí být ani aplikační praxe poskytovatelů dotací; jejich rozhodnutí musí být řádně odůvodněna (rozsudek NSS z 22. 5. 2024, č. j. 10 Afs 7/2023 - 47, bod 11 a tam uvedená judikatura).
21. Usnesení o zastavení řízení tak musí obsahovat všechny formální náležitosti kladené na takové rozhodnutí rozpočtovými pravidly a subsidiárně aplikovaným správním řádem. Pro žadatele znamená „vyřazení“ z možnosti získat dotaci – jeho odůvodnění tomu musí odpovídat. K tomu soud dodává, že žadatel oprávněným buďto je, nebo není. Posuzování této otázky tak není projevem volného správního uvážení poskytovatele dotace a podléhá v zásadě plnému soudnímu přezkumu (viz i rozsudek zdejšího soudu z 28. 8. 2024, č. j. 14 A 121/2023 - 38, bod 41). To, že je někdo oprávněným žadatelem, ostatně neznamená, že dotaci nutně získá.
22. Dále se proto soud soustředil jen na to, zda závěry žalovaného odpovídají dotačním podmínkám a kritériím, které on sám stanovil a jimiž je při posuzování žádosti (způsobilosti žadatele) vázán, resp. zda jsou řádně odůvodněny. Vzhledem k předchozímu rozhodování zdejšího soudu byl žalovaný dále vázán i právním názorem vyjádřeným ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Závěry tam učiněnými je v rozsahu, v jakém se již případem zabýval, vázán i zdejší soud (k parametrům předvídatelnosti opětovného soudního přezkumu viz např. na rozsudek NSS z 20. 5. 2024, č. j. 9 As 66/2023 - 72, bod 22 a násl.).
23. Z pohledu nynějšího přezkumu je podstatné, že zdejší soud již ve zrušujícím rozsudku rozebral přílohu č. 3 Metodiky 2023, která obsahuje specifikaci kritérií nadregionality, potažmo oprávněnosti žadatele. Oprávněným žadatelem se rozumí, za splnění dalších podmínek, poskytovatel sociální služby splňující podmínku nadregionality. Metodika uvádí, že splnění podmínky celostátního či nadregionálního charakteru se posuzuje dle tří kritérií,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

příčemž postačí splnění i jen jednoho z nich: 1) nadregionální územní působnost sociální služby, 2) specifická cílová skupina sociální služby a 3) inovativní prvky péče s nadregionálním využitím. Zdejší soud se ve zrušujícím rozsudku zaměřil na kritérium ad 3), neboť to bylo jádrem sporu mezi stranami.

24. Soud se však musel nejprve zaměřit na námitku, že žalobce naplnil i jiné kritérium nadregionality. Zdejší soud totiž nepřehlédl, že žádost měla splňovat i kritérium ad 1), tj. nadregionální územní působnost sociální služby (bod 5.19 žaloby). Tuto svou námitku ovšem žalobce blíže nerozvádí. Blíže se však k této otázce nevyjádřil též žalovaný, a to ani ve vyjádření k žalobě. Pro soud je proto problematické ji detailněji posoudit. Je tomu tak zvláště tehdy, pokud je jádrem sporu mezi stranami od počátku naplnění 3) kritéria, o němž i dle zrušujícího rozsudku žalobce naplnění podmínky nadregionality opíral. Žalovanému proto jistě nelze vyčítat, že se daným kritériem podrobně nezabýval. Na druhou stranu jej však nemohl zcela pominout a svou pozornost upnout jen k posuzování inovativnosti. O oprávněnosti žalobce nyní rozhodoval opětovně v plném rozsahu, měl tedy posoudit všechna hlediska. Nemohl se zaměřit jen na otázku, již se zabýval podrobněji a k jejímuž posouzení jej dále zavázal zdejší soud ve zrušujícím rozsudku. Správní rozhodnutí musí při soudním přezkumu obstát ve světle žalobních námitek – pokud žalobce ve své druhé žalobě svou argumentaci dále posune, změní se tím i optika soudního přezkumu.
25. Neuvedl-li žalovaný byť stručný závěr ke všem ze 3 (alternativních) kritérií nadregionality, vystavil se tím riziku, že se jejich naplnění žalobce později dovolá a soud se bude muset k jeho námitce postavit. Nebude-li přitom mít soud k dispozici závěry, které by mohl optikou žalobních námitek věcně přezkoumat, nelze to přičítat k tíži ani žalobci ani soudu, nýbrž žalovanému. To je i případ nynější věci, kdy není pravdou, že se žalobce v žádosti opíral toliko o kritérium ad 3). Takto kategorický závěr neodpovídá obsahu správního spisu. V příloze žádosti, resp. *příloze č. 1* této přílohy (str. 8 daného dokumentu), týkající se ověření oprávněnosti žadatele, žalobce sice zvýraznil jen splnění 3) kritéria, nicméně u kritéria ad 1) bez zvýraznění uvedl: „*SPLNĚNO za předpokladu agregace identifikátoru jednotlivých regionálních služeb*“. Nepochybně přitom identifikoval sociální služby z 9 krajů a hl. m. Prahy, jak v jiné souvislosti upozornil i v replice. Žalovaný svůj pohled na naplnění 1) kritéria nadregionality nijak nevyjevil a nelze jej ani implicitně dovodit z jeho závěrů k inovativnosti projektu (viz i níže). Soudu tak nezbyvá, než závěry žalovaného považovat za nepřezkoumatelné, bránící mu v byť jen obecném posouzení žalobcem vznesené námitky.
26. Už jen z tohoto důvodu proto musel napadené rozhodnutí 2023 zrušit. Soud ovšem nedostatky identifikoval i co do podstaty sporu mezi stranami, tj. naplnění kritéria ad 3).
27. Již ve zrušujícím rozsudku zdejší soud vyložil, že inovativnost péče není rozhodná sama o sobě, ale pouze pokud má nadregionální využití. Jedná se o podřazení určité služby pod širší zastřešující kategorii „služba nadregionální či celostátní povahy“, pročež daná služba musí určitým způsobem vykazovat nadregionální nebo celostátní dosah. Inovativnost péče, v podobě přijetí nových postupů, však bez dalšího nesouvisí s územním a osobním rozsahem služby. Z tohoto důvodu musí žadatel souvislost mezi inovací a nadregionalitou náležitě vysvětlit. Tomuto výkladu odpovídá znění bodu 3, přílohy č. 3 Metodiky dotačního titulu. Druhý odstavec uvádí, že inovativnost se hodnotí nejen z hlediska zavedení nových nebo významně vylepšených přístupů ojedinělých na území ČR nebo krajů, kde má být služba poskytována, ale také s ohledem na nadregionální potenciál inovativních prvků. Tímto potenciálem se rozumí míra využitelnosti inovace jinými poskytovateli obdobných služeb

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

k dosažení vyšší účinnosti poskytování sociálních služeb nebo zadavateli ke zkvalitnění procesu plánování a financování sociálních služeb. Totožné pojetí inovace obsahuje také bod 3.3 checklistu v příloze č. 4 Metodiky 2023.

28. Podle zrušujícího rozsudku žalobce v žádosti o dotaci popsal, že systém Omaha slouží k dokumentaci lidských potřeb, silných stránek, popisu intervencí a měření klientských výstupů v jednoduché podobě a propojuje data s demografií, financemi, státní správou a sociálním zabezpečením. Pokrok dle žalobce spočívá v kategorizaci a diagnostice sociálních a zdravotních jevů v čase napříč regiony a službami, proto je výhodné začlenit do projektu sociální služby ve více regionech ČR. Systém Omaha je využitelný jakýmkoli poskytovatelem sociální služby jako volné dílo. Žalobce přiblížil systém Omaha a jeho výhody v IV. kapitole přílohy žádosti o dotaci, kde mj. upozornil na přímou úměru mezi množstvím vstupů do systému a přesností jeho výstupů. Kromě toho žalobce popsal vliv systému Omaha na vyhodnocování zásad veřejného financování a uzavřel, že plánuje vyvíjený software zpřístupnit ostatním provozovatelům sociálních služeb.
29. Zdejší soud tak dříve dovodil, že žalobce vysvětlil vliv systému Omaha na účinnost služeb poskytovaných ostatními poskytovateli péče, a to v podobě komplexní analýzy celé škály hodnotících kritérií při poskytování služeb. Žalobce též popsal vliv systému Omaha na financování sociální péče. Žalobce plánuje systém zpřístupnit ostatním poskytovatelům péče, což má vést k přesnějším výsledkům analýzy v důsledku většího vzorku posuzovaných případů. Popis inovativnosti se tudíž vztahoval nejen ke zlepšení poskytování sociálních služeb žalobcem, ale též k nadregionálnímu potenciálu, tj. využitelnosti ostatními poskytovateli služeb ke zvýšení jejich účinnosti ve smyslu bodu 3, přílohy č. 3 Metodiky dotačního titulu. Žalovaný proto nemohl řízení zastavit pouze s lakonickým tvrzením, že žalobce nedoložil vztah inovace k nadregionálnosti služeb. Žalovaný se měl dle zrušujícího rozsudku věcně zabývat vlivem systému Omaha na účinnost poskytování sociálních služeb ostatními poskytovateli a řádně vysvětlit, proč považoval tento vliv za dostatečný, nebo nikoli. Žalovaný tak neučinil, čímž zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Žalovaného soud zavázal, aby konkrétně a podrobně posoudil, zdali tvrzení žalobce uvedená v žádosti o dotaci a v její příloze (zvýšení účinnosti služeb jiných poskytovatelů v důsledku sdílení softwaru aplikace Omaha; zprehlednění veřejného financování) vypovídají o nadregionálním potenciálu systému Omaha. Při tom měl použít hodnotící kritéria uvedená v kapitole (bodě) 3 přílohy č. 3 Metodiky 2023, resp. v bodu 3.3 checklistu v příloze č. 4.
30. Nyní rozhodující senát není oprávněn přehodnocovat tyto závěry, ale posoudit, zda žalovaný takto vyjádřenému právnímu názoru vyhověl a na podkladě stanovených kritérií řádně vyhodnotil oprávněnost žalobce jako žadatele. Z níže vyložených důvodů má přitom za to, že se tak dosud nestalo. Odůvodnění žalovaného obsahuje řadu dílčích úvah, ve skutečnosti ovšem neobsahuje ucelenou argumentaci, jež by ve světle dotačních podmínek a zrušujícího rozsudku mohla obstát. Jednotlivé úvahy žalovaný popsal jen ve velmi obecné rovině, část z nich bez opory v podmínkách dotace. Nejasná je i vzájemná provázanost jednotlivých důvodů. Jeho závěry jsou proto dílem nesprávné a dílem nepřezkoumatelné.
31. Nejprve ovšem soud nemohl přisvědčit žalobci, že žalovaný žádost hodnotil tendenčně a v duchu požadavku, aby samotné poskytované sociální služby (nikoli jejich inovativní prvky) měly celostátní či nadregionální charakter (dosah). V bodech 5.4 - 5.6 žaloby vytrhává žalobce některé citace z kontextu. Soud nehodlá zabřednout do posuzování významu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jednotlivých slov odůvodnění. Pouze podotýká, že z odůvodnění žalovaného je zřejmé, že tvrzením, že nadregionální využití se odvíjí od toho, zda daná služba *vykazuje nadregionální nebo celostátní dosah*, žalovaný nyní nedovožoval, že samotná sociální služba musí mít i bez inovativních prvků nadregionální potenciál (jinak řečeno nezaměňoval prvé a třetí kritérium nadregionality citovaná výše). Zvolenou textací se ostatně neodchýlil ani od odůvodnění zrušujícího rozsudku (srov. zejména jeho body 26 a 27).

32. Žalovaný nezpochybnil ani vlastní inovativnost projektu. Nejasnosti v tomto směru sice vyvolává jím naznačená pochybnost s poukazem na stáří systému Omaha, na níž žalobce rovněž poukázal a označil ji za nepodloženou. S tím by musel soud souhlasit, nicméně dané tvrzení nebylo rozhodovacím důvodem. Z celého odůvodnění je zřejmé, že se žalovaný o nedostatek inovativnosti neopíral (a pokud to snad zamýšlel, náležitě to v odůvodnění nevyjádřil). Tvrdil, že inovace se vztahovala nanejvýš k inovaci vlastního poskytování sociálních služeb žalobcem, jinými slovy nemá nadregionální potenciál. Inovativní povahu projektu soud proto nepovažoval za spornou. Nezabýval se tak ani tím, zda žalovaný dostatečně zohlednil důkazy uvedené v příloze žádosti, jak žalobce právě v této souvislosti upozornil v bodě 4.2 repliky.
33. Žalovaný se správně snažil hodnotit právě naplnění pojmu nadregionální využitelnosti inovace. Na podporu svého závěru snesl i řadu konkrétních důvodů (str. 4 – 5 jeho rozhodnutí). Zmínil, že systém Omaha není v ČR rozšířen, není přizpůsoben české legislativě a pojmosloví a nemá dostatečnou technickou podporu. Tím je omezena jeho přímá aplikovatelnost v českém prostředí. Poukázal i na to, že tyto nedostatky chce žalobce řešit v rámci dvou až tří let vývojem softwaru, přičemž ač je tato fáze nezbytná k dalšímu potenciálnímu rozšíření systému, žalobce k ní neposkytl téměř žádné informace. Není zřejmé, zda má technické, finanční či personální zajištění k vývoji softwaru, zda je v daném časovém období vývoj realizovatelný, není zřejmé, jak bude sbírat data a ověřovat systém bez takové technické podpory. Daná fáze projektu (jeho rozvoj a přizpůsobení, *pozn. soudu*) je vázána na několik regionálních pracovišť žalobce s kapacitou jednotek či nízkých desítek klientů; získaná data tak budou mít omezenou vypovídací hodnotu. Potenciál nadregionálního využití v této fázi projektu ve smyslu využitelnosti jinými poskytovateli (zejména pro neexistující technickou podporu) nebo zadavateli pro zkvalitnění procesu plánování (získaná data jsou omezena prostorem i počtem) není dle žalovaného naplněn. Ač žalobce deklaruje rozšíření projektu mimo své struktury, není zřejmé, jak toho chce dosáhnout. To, že je systém Omaha volným dílem, popř., že bude žalobce se zájemci sdílet svůj software, není zárukou rozšíření systému. Žalobce v tomto směru dle žalovaného nepředstavil žádnou strategii, při své vizi nebere v úvahu konkurenční systémy, závislost na uživatelské přívětivosti softwaru či ochotu poskytovatelů měnit zavedené postupy a jejich finanční nákladnost (rozšíření na jiné poskytovatele žalobce spíše jen předjímá – není zřejmé, že získaná data budou mít vypovídací charakter a rozšíření je reálné a dosažitelné). Dále žalovaný zmínil vlastní připravované řešení pro informační a datovou základnu agend sociálních služeb.
34. Tyto argumenty ovšem spíše popisují, jaké zdůvodnění žádosti žalobce by si žalovaný představoval, než aby vylučovaly nadregionální potenciál inovace žalobce striktně v duchu dotačních podmínek. Zdejší soud již přitom ve zrušujícím rozsudku konstatoval, že v žádosti a její příloze uvedené skutečnosti se k nadregionálnímu potenciálu vztahují. Úkolem žalovaného bylo konkrétně vyhodnotit, do jaké míry tyto skutečnosti opravdu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

nadregionální potenciál dokládají, tj. jaký bude vliv systému Omaha na účinnost poskytování sociálních služeb ostatními poskytovateli (popř. na jejich plánování a financování zadavateli; pozn. nyní rozhodujícího senátu).

35. Uvedené dle soudu ani nyní žalovaný řádně nehodnotil. Byť se ve zrušujícím rozsudku uvádí, že žalobce popsal, jak bude inovace zpřístupněna ostatním poskytovatelům a zadavatelům, žalovaný převážnou část svých argumentů fakticky zaměřil na nutnost zajistit rozšíření systému (softwaru) mezi další uživatele. Sporným ovšem dle zrušujícího rozsudku nebylo samotné rozšíření systému mezi jiné uživatele, ale jeho potenciální účinnost na sociální služby jiných poskytovatelů či na jejich plánování a financování. Dotační podmínky ostatně nepožadovaly, aby žadatelé prokázali (zajistili) rozšíření inovace, nýbrž aby zajistili její využitelnost. Důvodnými jsou tak žalobní námítky, podle nichž žalovaný (plně) nerespektoval závazný právní názor městského soudu a vycházel z nedostatečného popisu projektu, aniž však tyto požadavky vznesl v rámci vymezení nutného obsahu žádosti (popis inovace dle žalobce odpovídal tomu, co žalovaný požadoval).
36. Nyní k vlastním dotačním podmínkám. Jak již soud popsal, kritéria nadregionality vymezuje příloha č. 3 Metodiky 2023. Pojmy inovativnosti a nadregionálního využití ve smyslu kritéria ad 3) vymezuje bod 3 této přílohy a checklistu. Žalovanými zde neužil zrovna exaktní a objektivně měřitelná hlediska. Vlastní kritéria jsou (velmi obecně) vyjádřena v druhém odstavci bodu 3 předmětné přílohy (viz též jeho znění v bodě 27 tohoto rozsudku) a v checklistu pod body 3.2 (inovativnost) a 3.3 (nadregionální využití). Žalovaný dále v bodě 3.1 přílohy vymezil požadavky na obsah popisu inovace (co o ní musí být ze žádosti zřejmé). Žalobce na jeho jednotlivé odstavce 3.1.1 - 3.1.7 poukazuje jako na konkrétní kritéria, jež měl žalovaný hodnotit a označuje je pod písm. a) - f). Namítá, že tato (dle něj) taxativní kritéria žalovaný nehodnotil a namísto toho hodnotil kritéria jiná, v dotačních podmínkách neuvedená. Upozorňuje zejména na dvě kritéria pod písm. e) a g), tedy hodnocení, *zda a v jaké míře jsou inovativní prvky využitelné i jinými poskytovateli obdobných služeb k dosažení vyšší efektivnosti poskytování sociálních služeb nebo zadavateli k podpoře zkvalitnění procesu plánování a financování sociálních služeb a jak bude zajištěna možnost využití případných výsledků inovace ze strany jiných poskytovatelů či zadavatelů sociálních služeb.*
37. Žalovanému lze přisvědčit potud, že předmětné odstavce bodu 3.1 taxativně nevymezují hlediska pro posuzování inovativnosti, potažmo nadregionálního potenciálu inovativních prvků. Nejedná se o úplný výčet hodnotících kritérií, ale naopak o požadavky na popis inovace ze strany žadatelů. Jinými slovy řečeno, jde tedy o základní vodítka pro žadatele, jakým způsobem mají svou žádost koncipovat. Žalovaný tak jistě nemusí oprávněnost žadatele hodnotit jmenovitě dle jednotlivých odstavců (jím užívané převážně neurčité pojmy musí vyložit a aplikovat na konkrétní projekt).
38. Na druhou stranu nelze popřít, že vymezením požadavků na popis inovace žalovaný v dotačních podmínkách vymezil okruh otázek, jež považuje pro posouzení inovace za klíčové. Zpětně pak nemůže svévolně přicházet s novými požadavky na to, co snad měl žadatel v žádosti uvést či doložit – takový postup by pro žadatele byl skutečně překvapivý (tedy i v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu, jak namítá žalobce). Žalovaný se musí držet v mantinelech toho, zda z popisu žalobce vyplývá inovativnost péče a nadregionální potenciál takových inovativních prvků, jinými slovy míra využitelnosti inovace jinými poskytovateli nebo zadavateli, a to pouze v rozsahu popisu, jaký po žadatelích požadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

39. Soud proto musí dát žalobci za pravdu, že některé žalovaným zmiňované skutečnosti se opravdu míjejí s kritérii nastavenými v Metodice 2023. Nutně ne proto, že požadavky na popis inovace výslovně nestanovily předložení strategie či popisu zajištění rozšíření inovace mezi ostatní poskytovatele jako obsahovou náležitost žádosti, ale proto, že žalovaný *záruku rozšíření* mezi ostatní poskytovatele ve skutečnosti nepožadoval. Požadoval *využitelnost* inovace, čemuž soud rozumí tak, že žadatel (žalobce) musí zajistit pouze to, aby ostatní poskytovatelé mohli inovativní prvky využívat. Ve vztahu k tomu považuje soud informaci žalobce o otevřenosti systému a sdílení softwaru za zcela dostatečnou (odpovídající jak obecným kritériím, tak požadavku dle odstavce 3.1.7 přílohy č. 3 Metodiky 2023). Žalovaný nijak blíže nevysvětlil, proč na podkladě stanovených dotačních podmínek operuje s požadavkem na zajištění rozšíření inovace mezi ostatní poskytovatele či zadavatele, pokud stačí, že takovou inovaci budou moci tyto subjekty využít (nikoli, že ji nutně využijí). Zamýšlel-li žalovaný něco jiného, měl to v dotačních podmínkách náležitě zohlednit; v opačném případě jde s ohledem na výše popsaná východiska znění podmínek k jeho tíži.
40. Žalobce tedy nebyl povinen v žádosti předložit strategii, jak hodlá zajistit rozšíření inovace a v ní zohlednit konkurenční systémy klasifikace či ochotu poskytovatelů měnit zavedené postupy, potažmo s tím spojenou finanční náročnost. Byl povinen popsat povahu inovace a její využitelnost ostatními subjekty, vč. toho, jakým způsobem jim (v tomto případě software) zpřístupní. Žalovaný poté jistě mohl usoudit, že inovace využitelná jinými subjekty pro efektivnější poskytování sociálních služeb či zkvalitnění procesu plánování nebude a nebude tak mít nadregionální potenciál.
41. V takovém případě však měl sám onu (ne)využitelnost podrobně vyhodnotit, nikoli žalobci vytýkat, že nevysvětlil, jak hodlá zajistit rozšíření systému. Měl tedy sám zdůvodnit, proč má za to, že systém Omaha ve skutečnosti nebude reálně využitelný, nepovede k účinnějšímu poskytování sociálních služeb. Měl se zaměřit na vlastní dopady inovace, nikoli na okruh uživatelů – soud opět připomíná, že dotační podmínky nepožadovaly, aby byla inovace široce užívána, ale „jen“ to, aby byla využitelná jinými k efektivnějšímu poskytování služeb či plánování (jednalo se tedy primárně o kvalitativní, nikoli kvantitativní hledisko). Žalovaný nadto nevysvětlil, proč by podle něj jiní poskytovatelé či zadavatelé nemohli mít zájem na využití dané inovace nebo v čem shledává možnou finanční nákladnost změn užívaného systému (pokud by byl software volně využitelný).
42. Žalovaný též nepřiblížil, o jakých (existujících) konkurenčních systémech hovoří. Následně sice zmínil i vlastní zamýšlený systém v podobě *Jednotné datové základny*, který má svým zaměřením konkurovat navrhovanému systému Omaha a jeho široké užití v praxi má být ze strany žalovaného podporováno s cílem zefektivnění systému poskytování sociálních služeb, namísto přejímání systémů jiných. Ani tuto úvahu ovšem žalovaný blíže nerozvedl. Kromě toho, že daný systém nyní nefunguje a není jasné, kdy případně fungovat začne, z dotačních podmínek nevyplývá, že inovace nemá mít konkurenci – vyplývá z nich, že musí vést k účinnějšímu poskytování sociálních služeb (či jejímu plánování a financování) a že musí být využitelná i jinými subjekty (bez náležitého posouzení přínosů inovace nelze tvrdit, že by jí ostatní subjekty nemohly jako efektivní nástroj využívat).
43. Lze tedy uzavřít, že žalovaný své úvahy, nadto velmi obecné a zkratkovité, v převážné míře založil na nesprávném východisku, pokud jde o nutnost zajistit rozšíření inovace navenek, mimo struktury žalobce. Měl se naopak zaměřit právě na samotný systém Omaha a jeho účinnost při poskytování sociálních služeb, popř. jejich plánování či financování. K tomu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

ovšem jen velmi obecně uvedl, že systém Omaha nezohledňuje pojmosloví a klasifikaci dle české legislativy, nemá dostatečnou technickou podporu a bude vycházet z omezené datové základny. Z odůvodnění předně není zřejmé, zda tyto důvody formuloval žalovaný jako samostatné, nebo právě ve spojení s jím akcentovaným požadavkem na rozšíření systému mimo struktury žalobce. Soud proto ani nebyl schopen posoudit, jestli by případně mohly samy o sobě obstát.

44. Dále má soud má za to, že právě přizpůsobení systému českým podmínkám je podstatou inovace žalobce, kterou žalobce nijak neskrýval, naopak popsal, že ucelenější výstupy inovace lze očekávat v horizontu 2 - 3 let; po nutném přizpůsobení systému. Současně žalobce v žádosti a její příloze zevrubně vysvětlil, k jakým zlepšením užití systému Omaha v systému péče povede. Z tohoto pohledu měl žalovaný využitelnost a potažmo účinnost systému dle zrušujícího rozsudku hodnotit. K ní se však, ať již z hlediska přínosu pro analýzu poskytování péče či financování sociálních služeb blíže nevyjádřil. Nelze vyloučit, že pro účinnost systému Omaha u jiných poskytovatelů může být relevantní i technická podpora softwaru, žalovaný však nevysvětlil, co přesně jí rozumí. Dokonce ani jednoznačně neuvedl, že za rozhodnou považuje zmíněnou dobu 2 - 3 let (nutný vývoj softwaru), tedy že požaduje aktuální (okamžitou) využitelnost inovace. Pouze na okraj soud v této souvislosti upozorňuje i na poznámku žalobce v bodě 5.18 žaloby ohledně implementace systému Omaha do sociálního softwaru Equip (což má dokládat dostupnost systému i pro jiné poskytovatele).
45. Jedinou konkrétnější úvahou byl v dané souvislosti poukaz žalovaného na údajně nízkou datovou základnu systému a z toho vyplývající nízkou vypovídací hodnotu dat s ohledem na aktuální rozsah pracovišť a nízký počet klientů žalobce (několik desítek). Soud má v obecné rovině za to, že aktuální rozsah sociálních služeb nutně nepředurčuje nadregionální potenciál inovace – bez toho, aniž žalovaný rozebral podstatu žalobcem tvrzených přínosů systému Omaha, se nelze spolehlivě vyjadřovat k vypovídací hodnotě dat. Žalovaný nadto tento důvod vztahoval toliko k využitelnosti inovace jinými zadavateli k plánování a financování služeb (nikoli poskytovateli).
46. Podle soudu tudíž nemohou obstát ani tyto další argumenty žalovaného.
47. Napadené rozhodnutí 2023 proto soud musel zrušit a věc opět vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný přistoupí k odůvodnění svých závěrů s větší pečlivostí. Především však nebude klást žalobci k tíži nesplnění požadavků, jež v dotačních podmínkách nekladl (zejména doložení *rozšíření* systému a s tím spojenou údajnou absenci podkladů v žádosti). Naopak se musí zaměřit na reálné přínosy systému Omaha pro jiné poskytovatele (popř. i zadavatele) a na podkladě žádosti a její přílohy konkrétně zdůvodnit, proč systém, jak byl žalobcem popsán, ke zvýšení účinnosti poskytování sociálních služeb či jejich plánování a financování reálně nepovede. Soud dodává, že závěry tohoto rozsudku nelze vykládat tím způsobem, že žalobce je nutné automaticky považovat za oprávněného žadatele. Už vůbec pak neznamenají, že snad má být dotace žalobci přiznána. Otázku přiznání dotace soud nyní nijak neposuzoval.
48. Jelikož napadené rozhodnutí 2023 neobstálo, nemůže v této fázi obstát ani napadené rozhodnutí 2024. Ač sociální služby žalobce fakticky v r. 2023 financován z daného dotačního programu nebyly, s ohledem na právě uvedené nelze nyní vyloučit, že by financovány potenciálně být měly (a že financovány, byť zpětně, nakonec budou).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

V důsledku shora popsané návaznosti jednotlivých let tak soudu nezbylo, než zrušit i pozdější rozhodnutí žalovaného. Při svém dalším postupu žalovaný vyčká výsledku řízení o žádosti pro r. 2023 a v návaznosti na něj pak posoudí oprávněnost žalobce jako žadatele pro r. 2024. Zvláště v případě, byla-li by dotace pro r. 2023 zpětně přiznána – aniž by soud předjímal, zda je to nyní možné, či nikoli – musí žalovaný opětovně a přesvědčivě zdůvodnit, zda v takovém případě platí, že sociální služby, jichž se týká žádost pro r. 2024, z dotačního programu pro rok předcházející financovány byly či nikoli, a zda tedy žalobce splňuje podmínku II. okruhu věcného zaměření podpory.

V. Závěr a náklady řízení

49. Soud shledal žaloby důvodnými a napadená rozhodnutí proto pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, dílem pro nepřezkoumatelnost a díle pro nezákonnost. Zároveň soud v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věcí k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný shora vyjádřeným právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
50. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má úspěšný účastník řízení právo na náhradu nákladů. Procesně úspěšný žalobce nebyl v řízeních před soudem zastoupen, má tudíž právo jen na náhradu nákladů ve výši soudních poplatků za podané žaloby (2 x 3 000 Kč). Ve smyslu rozsudku NSS z 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS, soudu neprokázal vynaložení dalších nákladů v souvislosti s úkony, které v řízeních učinil (sám se ostatně v žalobě domáhal pouze náhrady uhrazených soudních poplatků za žaloby).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu (NSS), se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, který o ní též rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá NSS. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet NSS lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. ledna 2026

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.